

[Riishøj]

må så drøfte på det førstkommande møde, hvordan vi lægger en arbejdsplan. I hvert fald må der indgå en form for høringer. Det er jo meget oppe i tiden, at Folketinget på en eller anden måde skal inddrage eksperter. For os er det i hvert fald vigtigt, at vi får lejlighed til at få en dialog med dem, der har konkret ulands erfaring, ellers frygter jeg for kvaliteten af de afgørelser, vi træffer til sidst.

I den forbindelse er det også vigtigt, at vi får drøftet spørgsmålet om kvaliteten af erhvervsleverancerne, ikke spørgsmålet om dansk erhvervsliv kan bidrage, men hvordan man kan bidrage anderledes og bedre til at opfylde målsætningerne i vores ulandsbistand.

Jeg håber også, at det dialogforum, som Socialdemokratiet har foreslået, ikke bliver sådan noget ligesom Det Økonomiske Råd eller noget med, at vi får en stillingskrig mellem de forskellige interesseorganisationer, men at vi får nogle uafhængige, provokerende oplæg, som vi kan debattere, og at vi også i den sammenhæng giver mulighed for, at vi får den slags rapporter.

Det var jo problemet i forbindelse med Bang-udvalgets arbejde, at alle interessegrupperne var på vagt over for hinanden og lammede hinanden. Hvis vi i den diskussion, vi skal have, kan drage ved lære af det og få nogle analyser, som vi kan tage konkret stilling til, så vi i det daglige kan bedre kvaliteten af vores bistand, vil det være godt.

Til sidst lidt om menneskerettighederne. Jeg vil erklære mig enig med udenrigsministeren om, at i forbindelse med menneskerettighedscentret må spørgsmålet altså være, hvad det kan bidrage med, som Centret for Udviklingsforskning og Danida ikke kan klare. Det må være kriteriet, og jeg vil da opfordre centret til at komme med nogle projektbeskrivelser for det videre arbejde.

Jeg mener ikke, vi på nuværende tidspunkt kan tage stilling til en fast bevilling uden at vide, i hvilken grad centret kan bidrage med ting, som andre centre herhjemme ikke i forvejen har kapacitet til, og den indfaldsvinkel synes jeg også at centret skal tage til det her. Man kan ikke bare kræve penge uden at bevise, at der er noget, man kan gøre bedre end andre. Der må være lige konkurrencevilkår. Jeg synes, at der har været lidt overdimensionering i forbindelse med de henvendelser, vi har fået. Vi skal udnytte centret, men vi skal udnytte det til at få nogle

oplysninger, som vi ikke kan skaffe på anden vis.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg har først en ganske kort replik til fru Helle Degn eller måske snarere et spørgsmål. Fru Helle Degn beskæftigede sig med de spørgsmål, som Observa havde formuleret, og som blev offentliggjort i Jyllands-Posten i går. Jeg har lige hentet den i vores læseværelse, og jeg må sige, jeg kan ikke se, at der er noget ledende i formuleringen af spørgsmålene.

Det første spørgsmål lyder: »Danmark bør i højere grad gøre ulandsbistanden betinget af, at den kommer dansk erhvervsliv til gode«, og man kan erklære sig helt enig, enig, uenig, helt uenig eller ved ikke.

Spørgsmålet om, hvorvidt man skulle blande sig, lød: »Danmark bør ikke blande sig i, hvordan modtagerlandene anvender ulandsbistanden«, og igen har man muligheden for at svare i de nævnte rubrikker.

Jeg kunne læse hele undersøgelsen op. Det skal jeg nok lade være med, for der er også andre ting, jeg skal have ordnet i mit indlæg her. Jeg synes i og for sig ikke, at der kan findes dokumentation for den påstand, som jeg opfattede den, da fru Helle Degn talte. Jeg mener ikke, at der tale om ledende spørgsmål. Jeg mener faktisk, at de er stillet så neutralt, som man kan.

Så vil jeg igen gøre et par bemærkninger om menneskerettighedsspørgsmålet. Jeg synes, at vi i dag har kunnet konstatere en stigende interesse for det helt på linje med, hvad vi konstaterede, sidst vi havde emnet oppe, og det finder jeg også er en god bekræftelse på oplægget i udenrigsministerens redegørelse.

Jeg tror, vi er ved at være temmelig enige om, at i dette spørgsmål skal vores holdning bruges ikke som pisk, men snarere som gulerod, hvis man kan udtrykke det på den måde, dvs. som et incitament til at fremme en udvikling.

Det udelukker naturligvis ikke, at der er regimer, der er så repressive og så vandtætte, havde jeg nær sagt, at det er umuligt at komme til at lirke ved dem, sådan at enhver form for bistand under alle omstændigheder vil komme regimets folk til gode. Det var tilfældet for nogen tid siden med et konkret projekt, hvor der kom en ansøgning til Finansudvalget; da blev det stoppet, og det synes jeg er et udmærket eksempel på, at man ikke helt skal afskære sig mulig-